

Et lille rum i rummet ved vinduet.
Fotos: Simon Jeppesen

At finde sig selv på færre kvm: »Det var ikke en nem opgave«

Da Kirsten og Jørn Moesgaard for to år siden flyttede fra hus til lejlighed, flyttede de også fra have til hav. Og så flyttede de til nye og mindre rammer, hvor de skulle finde sig selv igen på mindre plads.

SIMON JEPPESEN

Fra B&O-højtaleren på gulvet kommer en blanding af musik, der bedst kan betegnes som nyere dansk, blød rock. Numrene er valgt af musiktjenesten Spotify. Kirsten Moesgaard gætter på, at det er valgt på baggrund af de søgninger, som hende og hendes mand før har foretaget. Og de er fint tilfredse med det automatiske musikvalg – Jørn Moesgaard savner ikke de cd'er, som han ejede før flytningen fra en villa i Bredballe til en lejlighed ved Skyttehusbugten i Vejle:

»Det røg ud - hele skiddet,« fortæller han.

»Det, vi har brug for, har vi taget med,« supplerer Kirsten Moesgaard.

Det lyder let, når det bliver sagt sådan lidt henslængt, men det var det så langt fra. At flytte fra hus til lejlighed og indrette sig på mindre plads var en proces.

Tid til børnebørnene

Kirsten og Jørn Moesgaard er begge pensionister. De mødte hinanden for 20 år siden gennem fælles bekendte i deres bridgeklub. De blev matchet. To singler sat ved siden af hinanden til en middag. Det viste sig at være et godt match.

Parret har tilsammen fire børn, to hver, og købte sammen et nyt hus i Bredballe ved Vejle for at få en fælles start. Et hus, der siden blev for stort:

»Vi gider ikke haven mere, og så kom der pludselig fem børnebørn, der også skal passes,« fortæller Kirsten Moesgaard.

Skiftet blev til en lejlighed i et af Vejles prestigebyggerier, Bølgen, der i en bølgeform slænger sig langs kysten i den lille bugt med udsigt over bugten og med Vejlefordbroen så nydeligt i baggrunden.

Kirsten og Jørn Moesgaard var ikke i tvivl om købet af lejligheden. Beliggenheden er god, tæt på både by og natur, og »det handler om at slå til, når muligheden er der,« som Kirsten Moesgaard udtrykker det. En del af parrets venner er flyttet ind i Bølgen, så godt naboskab er også på plads.

Processen

En af de store udfordringer ved at skabe et nyt hjem var, at pladsen var langt mindre end i huset:

”

Jeg havde jo samlet værktøj, jeg havde mange bøger, og jeg har nok lidt ondt ved at slippe noget. Det har ikke været nogen nem proces.

Jørn Moesgaard

»Jeg havde jo samlet værktøj, jeg havde mange bøger, og jeg har nok lidt ondt ved at slippe noget. Det har ikke været nogen nem proces,« fortæller Jørn Moesgaard og fortsætter med et kærligt blik på sin kone:

»Jeg er en samler, hun er en spreder.«

De er enige om at beskrive processen som svær. Men de blev ikke uvenner, og selv om Jørn indimellem »stejler« og lige skal have en time mere til at tænke, så »går det over igen,« fortæller Kirsten Moesgaard.

Hun er opstemt, når hun fortæller om, hvordan hendes mand måtte skære ned på sine ting. Hun er mindre glad, når hun fortæller om den kunst, der ikke længere var plads til. Hun elsker malerier, hun samler og har altid købt meget kunst. Hun fortæller stolt om dengang, hendes ældste søn, da han var fem år, på en udstilling kunne pege og sige:

»Se, en Ejler Bille!«

Der var slet ikke plads til de mange malerier i den nye bolig. Noget skulle ud, og det var langt fra let:

»Kunst, det var svært at komme af med,« fortæller Kirsten Moesgaard.

To billedvægge

Det er dog ikke nok at reducere, når man flytter i en mindre bolig. Der skal også disponeres. Kirsten Moesgaard tog kontakt til indretningsarkitekt Anette Haugaard, som hjalp til med at finde lejlighedens udtryk. Igen, ikke til Jørn Moesgaards store begejstring:

»Jeg synes ikke, vi skal ringe,« sagde han.

Men Kirsten Moesgaard ringede alligevel.

»Min mand er ikke til sådan nogen som dig,« fortalte hun advarende inden det første møde.

Mødet gik heldigvis godt, og Jørn Moesgaard kunne efterfølgende godt se nytten af at få hjælp til at skabe et overblik.

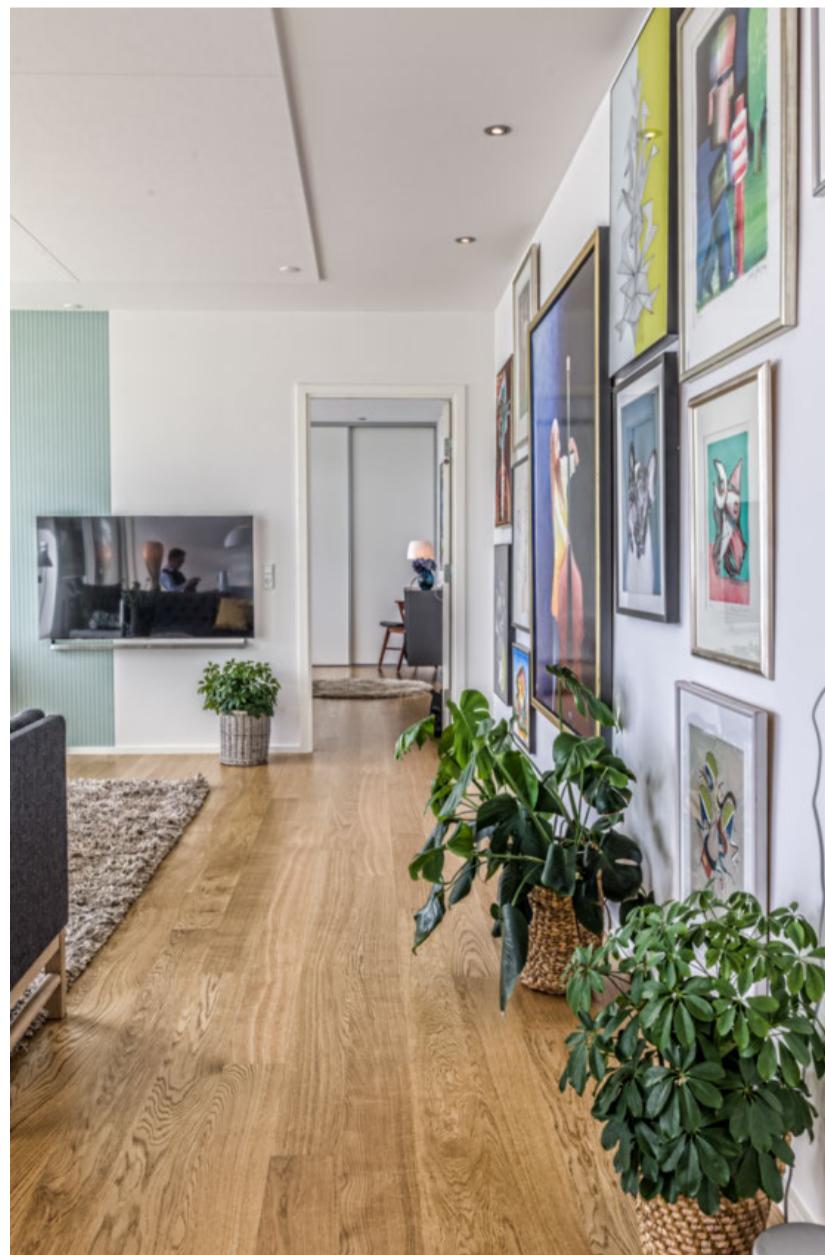
De startede med billederne. Den ene væg i stuen var egentlig udset til at huse en reol, og Kirsten Moesgaard havde planlagt en snedkerbygget én af slagsen. Væggen ligger langs det gangrum, der fører til soveværelset, og en reol ville være alt for tung der, indvendte indretnings-

Fortsættes ►

I overgangen mellem køkkenet og samtalehjørnet er en bane af det samme grønne tapet som i stuen. På væggen hænger et maleri af en lokal Vejlekunstner, Nis Schmidt.

Her skulle egentlig være en reol, men det blev for tungt og kom for langt ud i gangarealet til soveværelset. Så nu er det en billedvæg.

HER BOR

Hvem: Kirsten og Jørn Moesgaard, 63 og 70 år, og hunden Fie på 12 år. Som svar på spørgsmålet om hvilken slags hund, Fie er, begynder Kirsten Moesgaard at remse op. Vi enes om, at den er "en blanding."

Parret har hver især to voksne børn fra tidligere forhold og fem børnebørn – indtil videre.

Hvad: Lejlighed på 132 kvm med tre terrasser á 11 kvm.

Købsprisen var fem millioner, og indretningen kostede cirka 15.000 kr.

Hvor: Byggeriet Bølgen ved Vejle Fjord.

► arkitekten. I stedet blev væggen udnævnt til billedvæg for et udvalg af Kirsten Moesgaards malerier.

Nu skulle billederne fordeles. Det gjorde de ved at lægge dem ud på gulvet og flytte rundt på dem som brikker i et puslespil, indtil det gik op i en helhed. Stuen domineres dermed af to billedvægge: udsigten over bugten gennem de store vinduer og malerivæggen.

Centrum i billedvæggen er et stort billede af Hugo Rasmussen malet af Stig Weye, som de andre billeder orienterer sig efter. Kirsten Moesgaard så det på et galleri i Vejle og forelskede sig i det på stedet. Hun fik også en del af skitserne med i købet, så man kan se en del af kunstnerens proces.

Det er den måde, hun holder af at erhverve sig kunst på – ved at se billederne og lade sig begejstre på stedet. Hun besøger gerne kunstnerens værksted for at opleve både billeder og kunstner ved et personligt møde. Hendes seneste anskaffelse er to små skulpturer i rakubrændt ler. Hun blev fascineret af raku efter et keramikprogram i fjernsynet og så derefter tilfældigvis, at en lokal kunstner arbejder med teknikken. Nu står to små skulpturer i en vindueskarm.

Den grønne tråd

Lejligheden har taget nænsomt præg efter den spraglede væg i stuen. Resten af indretningen holder lidt igen, så der ikke bliver for meget farvelade over det. Der er ikke for dominerende farver, men parrets farvevalg tager hensyn til væggen og trækker nogle af farverne med rundt i den øvrige lejlighed.

I stuen og i køkkenet er f.eks. en enkelt bane tapet i en nuance af grøn, som også er i en del af billederne – den grønne farve er en form for rød tråd gennem hele lejligheden, som, de synes, skaber ro i indretningen.

Heller ikke møblerne skejer for meget ud. De fleste møbler er nye, nordiske design i lyse farver, som parret har kombineret med enkelte arvestykker. Men dengang ægteparret var begyndt at indrette lejligheden, var det, som om der manglede

Lampen fra Kamikaze, der laver lamper af laboratorieudstyr, skiller sig ud i den ellers meget nordiske indretning. Fotos: Simon Jeppesen

Opholdsstue, spisestue og køkken i ét og samme rum. Bordet er fra Naver, spisestolene af Kai Kristiansen er et arvestykke fra Jørgen Moesgaards mor.

En strømskinne i loftet blev taget ned og erstattet af lamper fra Itah, foreslået af indretningsarkitekt Anette Haugaard. »Dem var vi i begyndelsen ikke vilde med,« fortæller Kirsten Moesgaard. »Men de giver et godt arbejdslys og spænding i indretningen.«

noget. Der manglede hygge, lethed – noget, der på én gang skilte sig ud og supplerede det øvrige i lejligheden. Man kunne kalde det prikken over i'et.

»Ting skal også være sjove og skille sig lidt ud,« siger Kirsten Moesgaard.

Derfor valgte de også at gå med den grønne bane tapet i stuen, som sidder på endevæggen tæt på vinduet. På væggen er også fjernsynet. Ikke midt på, men forskudt og asymmetrisk sat op, så der i hjørnet ved vinduet også er plads til en egoiststol. Den har sit eget lille rum med tapetet og tre små lamper i kobber, som hænger ned fra loftet. Det lille rum i rummet skaber en dynamik i stuen og skiller sig diskret ud.

Færre ting, større frihed

Da hun bliver spurgt, kan Kirsten Moesgaard ikke huske, hvilket mærke lampen i hjørnet ved bordet i stuen er. Hun åbner med det samme sin computer for at finde ud af det. Computeren er

en Macbook. Hendes ældste søn, ham der kunne genkende en Ejler Bille som fem-årig, har nemlig lært sin mor, at det skal være Apple. Svaret er, at lampen er fra Tom Rossau.

Imens har Jørn Moesgaard slået sig ned i sofaen med den iPad, som også rummer en stor del af de private fotos, der før fyldte fysisk.

Kirsten og Jørn Moesgaard er tydeligt godt tilpasse i deres lejlighed, hvor en stor del af de ting, der før fyldte, nu er væk eller ligger på de computere, som de så hjemmevandt åbner.

»Man fokuserer for meget på ting,« siger Kirsten Moesgaard og Jørn Moesgaard fortsætter:

»Det har været et stort fremskridt. At man ikke er hængt op på så mange ting giver en stor frihed.«

Så selv om det var en svær proces at skalere ned på boligfronten, er det ikke et valg, de fortryder.

»Vi bor her, og vi bruger det. Her bliver vi boende,« slutter Kirsten Moesgaard. ■

”

Ting skal også være sjove og skille sig lidt ud.

Kirsten Moesgaard

Øverst: Billedvæggen har som sit centrum et stort maleri af Hugo Rasmussen, malet af Stig Weye. Nederst: Byggeriets bølgeform betyder, at nogle af væggene skråner let, som det kan ses her i vindueskarmen. Skulpturerne i rakubrændt ler er lavet af Kate Kanstrup Nielsen fra Vejle.

ALWAYS ELEGANT

FRITZ HANSEN

Super-Ellipse™ bordet (B613) af Piet Heinog Bruno Mathsson, 12.995 kr.

Evig elegant og alsidig - til hverdag og som udtræksbord til særlige anledninger. Super-Ellipse™ bordet tilbydes i alle størrelser med hvid bordplade til nedsat pris.

SÆRPRISER FRA 9.995 KR.

Tilbuddet gælder fra 1. september til 31. oktober 2019.

M Ø B L E R
Brdr. Sørensen

RANDERS

Haraldsvej 60 | 8960 Randers | 86201021 | info-randers@brdr-sorensen.com

AALBORG

Danmarksgade 25 & 58 | 9000 Aalborg | 98164144 | info@brdr-sorensen.com

www.brdr-sorensen.com

► OM AT SÆTTE PRIKKEN OVER I'ET

»Prikken over i'et er de ting, som gør lejligheden mere spændende - som sker ud, som siger: Det tør de ikke hos naboen, men det tør jeg godt,« fortæller indretningsarkitekt Anette Haugaard.

Det kan være et hjørne, hvor en stol og et tæppe forvandler hjørnet fra to vægge med et billede til et lille rum i rummet. Det kan være en usædvanlig lampe, farvede puder i sofaen, et brud på symmetrien i rummet, de små twist, der drejer indretningen i et andet sted hen.

Men først og fremmest handler det om at lytte til, hvem man er - og så turde gøre noget helt andet, end man plejer, fortæller Anette Haugaard.

Tv.: Et hjørne ved køkkenet er blevet et lille samtalerum med et rundt tæppe og to Børge Mogensen-stole. Gulvlampen er Philip Starks spøgelseslampe.
Th.: I soveværelset er der malet den samme grønne farve, som i stuen. Lampen er fra Kamikaze, der laver lamper af laboratoriestyr. Fotos: Simon Jeppesen

I soveværelset vågner parret hver morgen op til udsigten over bugten. Sengegavlen er malet i den samme grønne farve som andre steder i lejligheden.

Hunden Fie ligger og nyder udsigten fra stuen. Foto: Simon Jeppesen

Bølgen ved Skyttehusbugten i Vejle. Foto: Simon Jeppesen